

יום העצמאות תשפ"ג
75 למדינת ישראל

ויקרא פרק י"א

(מה) **כִּי אֲנִי יְקֹזֵק הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיֵּת לְכֶם לְאֱלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:**
(מו) **זֹאת תֹּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֹשֶׁת בְּמַיִם וְלִכְלֵל נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָת עַל הָאָרֶץ:**
(מז) **לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּיָאֲכָלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל:**

רש"י

(מה) **כי אני ה' המעלה אתכם** - על מנת שתקבלו מצותי העלית אתכם. דבר אחר כי אני ה' המעלה אתכם, בכולן כתיב והוצאתי, וכאן כתיב המעלה, תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל שאין מטמאין בשרצים כשאר אומות, דיים, ומעליותא היא גבייהו, זהו לשון מעלה: (מז) **להבדיל** - לא בלבד השונה, אלא שתהא

יודע ומכיר ובקי בהן: **בין הטמא ובין הטהור** - צריך לומר בין חמור לפרה והלא כבר מפורשים הם, אלא בין טמאה לך לטהורה לך, בין נשחט חציו של קנה לנשחט רובו: **ובין החיה הנאכלת** - צריך לומר בין צבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה סימני טרפה כשרה, לנולדו בה סימני טרפה פסולה:

ויקרא פרק כ

(כה) **וְהַבְּדִלְתֶם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטָּהוֹרָה לְטָמְאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הַבְּדִלְתִּי לְכֶם לְטָמֵא:** (כו) **וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְקֹזֵק וְאֲבַדֵּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיֵּוֹת לִי:** (כז) **וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יְהִיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֹנֵי מוֹת יוֹמְתוֹ בְּאָבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם:**

רש"י

(כה) **והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה** - אין צריך לומר בין פרה לחמור, שהרי מובדלין ונכרין הם, אלא בין טהורה לך לטמאה לך, בין שנשחט רובו של סימן לנשחט חציו. וכמה בין רובו לחציו, מלא שיערה: **אשר הבדלתי לכם לטמא** - לאסור: (כו) **ואבדל אתכם מן העמים להיות לי** - אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחביריו. רבי אלעזר בן עזריה אומר

מנין שלא יאמר אדם נפשי קצה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי, תלמוד לומר ואבדל אתכם מן העמים להיות לי, שתהא הבדלתכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל עליו עול מלכות שמים: (כז) **כי יהיה בהם אוב וגו'** - כאן נאמר בהם מיתה ולמעלה כרת. עדים והתראה בסקילה, מזיד בלא התראה בהכרת ושגגתם חטאת, וכן בכל חייבי מיתות שנאמר בהם כרת:

תהלים פרק צ פסוק י'

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲמֵיךָ עָמַל וְאֲנִי כִּי גָז חֵישׁ וְנִנְעָפָה:

מסכת אבות ה, כ

יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובשת פנים לגן עדן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: